

KARTA PRAW PACJENTA

w Samodzielnym Publicznym Zakładzie Opieki Zdrowotnej w Parczewie

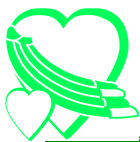
1. Prawo do świadczeń zdrowotnych

W ramach powszechnego ubezpieczenia zdrowotnego pacjent ma prawo do równego dostępu do świadczeń opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.

- Pacjent ma prawo do świadczeń zdrowotnych odpowiadających wymaganiom aktualnej wiedzy medycznej.
- Pacjent ma prawo, w sytuacji ograniczonych możliwości udzielania odpowiednich świadczeń zdrowotnych, do przejrzystej, obiektywnej, opartej na kryteriach medycznych, procedury ustalającej kolejność dostępu do tych świadczeń.
- Pacjent ma prawo do natychmiastowego udzielenia świadczeń zdrowotnych ze względu na zagrożenie zdrowia lub życia. W przypadku porodu pacjentka ma prawo do uzyskania świadczeń zdrowotnych związanych z porodem.
- Pacjent ma prawo do świadczeń zdrowotnych udzielanych z należytą starannością przez podmioty udzielające świadczeń zdrowotnych w warunkach odpowiadających określonym wymaganiom fachowym i sanitarnym.
- Pacjent ma prawo, aby przy udzielaniu świadczeń zdrowotnych osoby wykonujące zawód medyczny kierowały się zasadami etyki zawodowej, określonymi przez właściwe samorządy zawodów medycznych.
- Pacjent ma prawo żądać, aby lekarz/pielęgniarka/ położna udzielający Ci świadczeń zdrowotnych zasięgnął opinii innego lekarza/pielęgniarki/położnej.
- Pacjent ma prawo żądać aby lekarz zwołał konsylium lekarskie. Lekarz może odmówić zwołania konsylium, jeżeli uzna żądanie za bezzasadne.
- Zarówno żądanie zasięgnięcia opinii lub zwołania konsylium, jak i odmowa jego realizacji, musi być odnotowana w dokumentacji medycznej pacjenta.

2. Prawo do informacji

- Pacjent ma prawo do informacji o swoim stanie zdrowia.
- Pacjent, w tym małoletni, który ukończył 16 lat, lub jego przedstawiciel ustawowy mają prawo do uzyskania od osoby wykonującej zawód medyczny przystępnej informacji o stanie zdrowia, rozpoznaniu, proponowanych oraz możliwych metodach diagnostycznych i leczniczych dających się przewidzieć następstwach ich zastosowania albo zaniechania, wynikach leczenia oraz rokowaniu, w zakresie udzielanych przez tę osobę świadczeń zdrowotnych zgodnie z posiadanymi uprawnieniami.
- Pacjent małoletni, który nie ukończył 16 lat, ma prawo do uzyskania od osoby wykonującej zawód medyczny informacji, o której mowa powyżej, w zakresie i formie potrzebnej do prawidłowego przebiegu procesu diagnostycznego lub terapeutycznego.
- Po uzyskaniu powyższych informacji, pacjent ma prawo przedstawić osobie wykonującej zawód medyczny swoje zdanie w tym zakresie.
- Pacjent lub jego przedstawiciel ustawowy ma prawo do wyrażenia zgody na udzielenie powyższych informacji innym osobom.
- Pacjent ma prawo żądać, aby osoba wykonująca zawód medyczny nie udzielała mu powyższych informacji.
- W sytuacjach wyjątkowych, jeżeli rokowanie jest niepomyślne dla pacjenta, lekarz może ograniczyć informację o stanie zdrowia i rokowaniu, jeżeli według oceny lekarza przemawia za tym dobro pacjenta. W takich przypadkach lekarz informuje przedstawiciela ustawowego pacjenta lub osobę upoważnioną przez pacjenta. Pacjent ma jednak prawo żądać, aby lekarz udzielił mu informacji w pełnym zakresie.

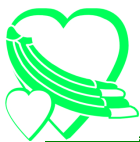
- Pacjent w tym małoletni, który ukończył 16 lat, lub przedstawiciel ustawowy pacjenta ma prawo do uzyskania od pielęgniarki/położnej przystępnej informacji o pielęgnacji i zabiegach pielęgnacyjnych.
- Lekarz może nie podjąć lub odstąpić od leczenia pacjenta, o ile nie zachodzi przypadek, gdy zwłoka w udzieleniu pomocy lekarskiej mogłaby spowodować niebezpieczeństwo utraty życia, ciężkiego uszkodzenia ciała lub ciężkiego rozstroju zdrowia pacjenta oraz o ile zachodzi inny przypadek nie cierpiący zwłoki. Jeżeli lekarz wykonuje zawód na podstawie stosunku pracy może nie podjąć lub odstąpić od leczenia, jeżeli istnieją poważne ku temu powody, po uzyskaniu zgody swojego przełożonego. W takim przypadku pacjent lub jego opiekun ustawowy bądź opiekun faktyczny powinien zostać uprzedzony dostatecznie wcześniej o zamiarze odstąpienia przez lekarza od leczenia pacjenta, a ponadto lekarz powinien wskazać możliwości uzyskania tego świadczenia zdrowotnego u innego lekarza lub w podmiocie leczniczym.
- Pacjent ma prawo do informacji o prawach pacjenta, a podmiot udzielający świadczeń winien udostępnić tę informację w formie pisemnej, poprzez umieszczenie jej w swoim lokalu, w miejscach ogólnodostępnych. W przypadku pacjenta nie mogącego się poruszać informację o prawach pacjenta udostępnia się w sposób umożliwiający zapoznanie się z nią w pomieszczeniu, w którym pacjent przebywa.
- Pacjent ma prawo do informacji o rodzaju i zakresie świadczeń zdrowotnych udzielanych przez podmiot udzielający świadczeń zdrowotnych, w tym o profilaktycznych programach zdrowotnych finansowanych ze środków publicznych realizowanych przez ten podmiot, którą to informację szpital winien udostępnić w formie pisemnej, poprzez umieszczenie jej w swoim lokalu, w miejscach ogólnodostępnych. W przypadku pacjenta nie mogącego się poruszać, informację powyższą udostępnia się w sposób umożliwiający zapoznanie się z nią w pomieszczeniu, w którym pacjent przebywa.

3. Prawo do zgłaszania niepożądanych działań produktów leczniczych

- Każde niepożądane działanie produktu leczniczego pacjent lub jego przedstawiciel ustawowy lub opiekun faktyczny ma prawo zgłosić:
 - osobie wykonującej zawód medyczny (np. lekarzowi, pielęgniarce, farmaceutce), Prezesowi Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych,
 - podmiotowi odpowiedzialnemu za wprowadzenie produktu leczniczego do obrotu.

4. Prawo do tajemnicy informacji związanych z pacjentem

- Pacjent ma prawo do zachowania w tajemnicy przez osoby wykonujące zawód medyczny udzielające mu świadczenia zdrowotnego lub inne osoby wykonujące czynności pomocnicze przy udzielaniu świadczeń zdrowotnych, informacji z nim związanych, a uzyskanych w związku z wykonywaniem zawodu medycznego.
- W celu realizacji powyższego prawa osoby wykonujące zawód medyczny są obowiązane zachować w tajemnicy informacje związane z pacjentem, w szczególności ze stanem zdrowia pacjenta również po jego śmierci.
- Powyższego obowiązku nie stosuje się gdy:
 - tak stanowią przepisy odrębnych ustaw,
 - zachowanie tajemnicy może stanowić niebezpieczeństwo dla życia lub zdrowia pacjenta lub innych osób,
 - pacjent, jego przedstawiciel ustawowy, wyraża zgodę na ujawnienie tajemnicy,
 - zachodzi potrzeba przekazania niezbędnych informacji o pacjencie związanych z udzielaniem świadczeń zdrowotnych innym osobom wykonującym zawód medyczny, uczestniczącym w udzielaniu tych świadczeń.

- Osoby wykonujące zawód medyczny, z wyjątkiem przypadków, o których mowa powyżej (tiret 1-3), są związane tajemnicą również po śmierci pacjenta, chyba że zgodę na ujawnienie tajemnicy wyrazi osoba bliska. Osoba bliska wyrażająca zgodę na ujawnienie tajemnicy może określić zakres jej ujawnienia.
- Zwolnienia z tajemnicy, o którym mowa wyżej, nie stosuje się, jeśli ujawnieniu tajemnicy sprzeciwi się inna osoba bliska lub sprzeciwił się temu pacjent za życia. Sprzeciw dołącza się do dokumentacji medycznej pacjenta.
- Przed wyrażeniem sprzeciwu, o którym mowa wyżej, pacjent ma prawo do uzyskania informacji o skutkach złożenia sprzeciwu.
- W przypadku sporu między osobami bliskimi o ujawnienie tajemnicy lub o zakres jej ujawnienia, zgodę na ujawnienie tajemnicy wyraża właściwy sąd, w postępowaniu nieprocesowym na wniosek osoby bliskiej lub osoby wykonującej zawód medyczny. Osoba wykonująca zawód medyczny może wystąpić z wnioskiem do sądu także w przypadku uzasadnionych wątpliwości, czy osoba występująca o ujawnienie tajemnicy lub sprzeciwiająca się jej ujawnieniu jest osobą bliską. Sąd, wyrażając zgodę na ujawnienie tajemnicy, może określić zakres jej ujawnienia.
- W przypadku gdy pacjent za życia sprzeciwił się ujawnieniu tajemnicy, sąd w postępowaniu nieprocesowym na wniosek osoby bliskiej, może wyrazić zgodę na ujawnienie tajemnicy i określić zakres jej ujawnienia, jeżeli jest to niezbędne:
 - w celu dochodzenia odszkodowania lub zadośćuczynienia, z tytułu śmierci pacjenta
 - dla ochrony życia lub zdrowia osoby bliskiej.

5. Prawo do wyrażania zgody na udzielanie świadczeń zdrowotnych

- Pacjent, w tym małoletni, który ukończył 16 lat, ma prawo do wyrażenia zgody na przeprowadzenie badania lub udzielenie innych świadczeń zdrowotnych lub odmowy takiej zgody, po uzyskaniu przystępnej informacji o stanie zdrowia, rozpoznaniu, proponowanych oraz możliwych metodach diagnostycznych i leczniczych, dających się przewidzieć następstw ich zastosowania albo zaniechania, wynikach leczenia oraz rokowaniu.
- Przedstawiciel ustawowy pacjenta małoletniego, całkowicie ubezwłasnowolnionego lub niezdolnego do świadomego wyrażania zgody, ma prawo do wyrażania zgody na przeprowadzenie badania lub udzielenie innych świadczeń zdrowotnych przez osobę wykonującą zawód medyczny. W przypadku braku przedstawiciela ustawowego prawo to, w odniesieniu do badania, może wykonać opiekun faktyczny.
- Pacjent małoletni, który ukończył 16 lat, pacjent będący osobą ubezwłasnowolnioną albo pacjent chory psychicznie lub upośledzony umysłowo, lecz dysponujący dostatecznym rozeznaniem, ma prawo do wyrażenia sprzeciwu co do udzielenia świadczenia zdrowotnego, pomimo zgody przedstawiciela ustawowego lub opiekuna faktycznego. W takim przypadku wymagane jest zezwolenie sądu opiekuńczego.
- Zgoda lub sprzeciw mogą być wyrażone ustnie albo poprzez takie zachowanie się w/w osób, które w sposób niebudzący wątpliwości wskazuje na wolę poddania się proponowanym przez osobę wykonującą zawód medyczny czynnościom albo brak takiej woli.
- Pacjent ma prawo przed wyrażeniem zgody lub odmowy na zabieg operacyjny, inne metody leczenia lub diagnostyki stwarzające podwyższone ryzyko dla pacjenta do uzyskania informacji o stanie zdrowia, rozpoznaniu, proponowanych oraz możliwych metodach diagnostycznych i leczniczych, dających się przewidzieć następstwach ich zastosowania albo zaniechania, wynikach leczenia oraz rokowaniu.
- W przypadku konieczności wykonania zabiegu operacyjnego albo zastosowania metody leczenia lub diagnostyki stwarzających podwyższone ryzyko, zgodę na powyższe procedury pacjent wyraża w formie pisemnej.

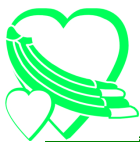

6. Prawo do poszanowania intymności i godności

- Pacjent ma prawo do poszanowania intymności i godności w czasie udzielania mu świadczeń zdrowotnych.
- Prawo do poszanowania godności obejmujące także prawo do umierania w spokoju i godności.
- Pacjent ma prawo do leczenia bólu. Podmiot udzielający świadczeń zdrowotnych jest zobowiązany podejmować działania polegające na określeniu stopnia natężenia bólu, leczenia bólu oraz monitorowaniu skuteczności jego leczenia.
- Na życzenie pacjenta przy udzielaniu świadczeń zdrowotnych może być obecna osoba bliska.
- Osoba wykonująca zawód medyczny udzielająca świadczeń zdrowotnych pacjentowi może odmówić obecności osoby bliskiej przy udzielaniu świadczeń zdrowotnych, w przypadku istnienia prawdopodobieństwa, wystąpienia zagrożenia epidemicznego lub ze względu na bezpieczeństwo zdrowotne pacjenta. Odmowę odnotowuje się w dokumentacji medycznej.
- Pacjent ma prawo aby osoba wykonująca zawód medyczny, inna niż udzielająca świadczeń zdrowotnych, uczestniczyła przy udzielaniu tych świadczeń tylko wtedy, gdy jest to niezbędne ze względu na rodzaj świadczenia lub wykonywanie czynności kontrolnych na podstawie przepisów o działalności leczniczej.
- Uczestnictwo, a także obecność innych osób wymaga zgody pacjenta, a w przypadku pacjenta małoletniego, całkowicie ubezwłasnowolnionego lub niezdolnego do świadomego wyrażania zgody, powyższej zgody udziela przedstawiciel ustawowy i osoba wykonująca zawód medyczny, udzielająca świadczenia zdrowotnego.

7. Prawo dostępu do dokumentacji medycznej

- Pacjent ma prawo do dostępu do dokumentacji medycznej dotyczącej jego stanu zdrowia oraz udzielanych mu świadczeń zdrowotnych. Podmiot udzielający świadczeń zdrowotnych jest obowiązany prowadzić, przechowywać i udostępniać dokumentację medyczną zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz zapewnić ochronę danych zawartych w tej dokumentacji.
- Podmiot udzielający świadczeń zdrowotnych udostępnia dokumentację medyczną pacjentowi lub jego przedstawicielowi ustawowemu, bądź osobie upoważnionej przez pacjenta. Po śmierci pacjenta dokumentacja medyczna jest udostępniana także osobie bliskiej, chyba że udostępnieniu sprzeciw się inna osoba bliska lub sprzeciwił się temu pacjent za życia.
- Po śmierci pacjenta dokumentacja medyczna jest udostępniana osobie upoważnionej przez pacjenta za życia lub osobie, która w chwili zgonu pacjenta była jego przedstawicielem ustawowym.
- Dokumentacja medyczna jest udostępniana:
 1. do wglądu, w tym także do baz danych w zakresie ochrony zdrowia, w siedzibie podmiotu udzielającego świadczeń zdrowotnych,
 2. poprzez sporządzanie jej wyciągów, odpisów, kopii lub wydruków
 3. poprzez wydanie oryginału za pokwitowaniem odbioru i zastrzeżeniem zwrotu po wykorzystaniu, jeżeli uprawniony organ władzy publicznej lub sąd powszechny żąda udostępnienia oryginałów tej dokumentacji, a także w przypadku, gdy zwłoka w wydaniu dokumentacji mogłaby spowodować zagrożenie życia lub zdrowia pacjenta
 4. za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej,
 5. na informatycznym nośniku danych.
- Podmiot udzielający świadczeń zdrowotnych udostępniając dokumentację medyczną do wglądu zapewnia pacjentowi lub innym uprawnionym organom lub podmiotom możliwość sporządzenia notatek lub zdjęć. Zdjęcia rentgenowskie wykonane na kliszy, przechowywane przez podmiot udzielający świadczeń zdrowotnych, są udostępniane za potwierdzeniem odbioru i z zastrzeżeniem zwrotu po wykorzystaniu

- Za udostępnienie dokumentacji medycznej podmiot udzielający świadczeń może pobierać opłatę. Opłaty za udostępnienie dokumentacji medycznej ustala podmiot udzielający świadczeń zdrowotnych. Opłaty nie pobiera się w przypadku udostępniania dokumentacji medycznej pacjentowi lub jego przedstawicielowi ustawowemu po raz pierwszy w żądanym zakresie i w sposób, o którym mowa w art. 27 ust. 1 pkt 2 i 5 oraz ust. 3 ustawy o Prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta z dnia 6 listopada 2008 r. oraz w związku z postępowaniem przed wojewódzką komisją do spraw orzekania o zdarzeniach medycznych.

8. Prawo do zgłoszenia sprzeciwu wobec opinii albo orzeczenia lekarza

- Pacjent lub jego przedstawiciel ustawowy ma prawo do wniesienia sprzeciwu wobec opinii albo orzeczenia lekarza, jeżeli opinia albo orzeczenie ma wpływ na prawa lub obowiązki pacjenta wynikające z przepisów prawa. Sprzeciw wnosi się do Komisji Lekarskiej działającej przy Rzeczniku Praw Pacjenta, za pośrednictwem Rzecznika Praw Pacjenta, w terminie 30 dni od dnia wydania opinii albo orzeczenia przez lekarza orzekającego o stanie zdrowia. Sprzeciw wymaga uzasadnienia, w tym wskazania przepisu prawa, z którego wynikają prawa lub obowiązki pacjenta.
- Komisja Lekarska wydaje orzeczenie niezwłocznie (nie później niż w terminie 30 dni od dnia wniesienia sprzeciwu) od którego nie przysługuje odwołanie.

9. Prawo do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego

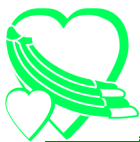
- Pacjent przebywający w szpitalu ma prawo do kontaktu osobistego, telefonicznego lub korespondencyjnego z innymi osobami.
- Pacjent ma prawo odmówić kontaktu z innymi osobami.
- Pacjent ma prawo do dodatkowej opieki pielęgnacyjnej. Przez dodatkową opiekę pielęgnacyjną, rozumie się opiekę nie polegającą na udzielaniu świadczeń, w tym opiekę sprawowaną nad pacjentem małoletnim albo posiadającym orzeczenie o znacznym stopniu niepełnosprawności (w tym również prawo do pobytu wraz z nim przedstawiciela ustawowego lub opiekuna faktycznego) oraz pacjentką w warunkach ciąży, porodu i połogu,
- Jeżeli realizacja w/w praw wiąże się z kosztami poniesionymi przez szpital, to może on wtedy pobrać opłatę rekompensującą te koszty. Jednakże pacjent nie ponosi kosztów dodatkowej opieki pielęgnacyjnej sprawowanej nad pacjentem małoletnim lub posiadającym orzeczenie o znacznym stopniu niepełnosprawności w zakresie prawa pobytu w szpitalu wraz z nim przedstawiciela ustawowego albo opiekuna faktycznego.

10. Prawo do opieki duszpasterskiej

- Pacjent przebywający w szpitalu ma prawo do opieki duszpasterskiej.
- Pacjent ma prawo w sytuacji pogorszenia się stanu zdrowia lub zagrożenia życia, aby szpital umożliwił mu kontakt z duchownym jego wyznania.
- Szpital ponosi koszty realizacji prawa pacjenta do opieki duszpasterskiej, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej.

11. Prawo do przechowywania rzeczy wartościowych w depozycie

- Pacjent przebywający w szpitalu ma prawo do przechowywania rzeczy wartościowych w depozycie. Koszty realizacji tego prawa ponosi szpital, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej.

12. Prawo pacjenta do dochodzenia swoich praw

Pacjent lub osoba reprezentująca jego prawa może zwrócić się do:

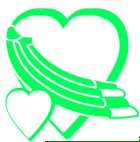
1. Rzecznika Praw Pacjenta
2. Administracji podmiotu leczniczego
 - kierownika podmiotu leczniczego
 - w przypadku samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej do Rady Społecznej,
 - w przypadku publicznych zakładów opieki zdrowotnej do organu, który zakład prowadzi
3. Samorządów zawodów medycznych
 - Okręgowej Izby Lekarskiej
 - Okręgowej Izby Pielęgniarek i Położnych
 - Okręgowej Rady Aptekarskiej
 - Krajowej Rady Diagnostów Laboratoryjnych
 - Krajowej Izby Fizjoterapeutów
4. Sądu powszechnego (cywilnego) w celu wynagrodzenia poniesionej szkody, jak również do zakładu ubezpieczeń, z którym dana placówka lub osoba udzielająca świadczenia zdrowotnego ma podpisaną umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej.
5. Wojewódzkich Komisji ds. orzekania o zdarzeniach medycznych.
6. Organów ścigania – w przypadku podejrzenia popełnienia przestępstwa.
7. Rzecznika Praw Obywatelskich

Po wyczerpaniu postępowania przed polskimi organami wymiaru sprawiedliwości można wnieść skargę do Komitetu Praw Człowieka działającego we współpracy z ONZ lub Europejskiego Trybunału Praw Człowieka Rady Europy.

13. Prawa pacjenta szpitala psychiatrycznego.

Pacjent z zaburzeniami psychicznymi, ma prawo do:

- Bezpłatnych świadczeń zdrowotnych w zakresie psychiatrycznej opieki zdrowotnej udzielanych przez Szpital.
- Bezpłatnych leków, wyrobów medycznych oraz innych środków wskazanych w art.10 ust.2 ustawy z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego, jeżeli przebywa w Oddziale Psychiatrii.
- Zapewnienia mu metod postępowania leczniczego właściwych nie tylko z uwagi na cele zdrowotne, ale także ze względu na interesy oraz inne jego dobro osobiste i dążenia do jego poprawy zdrowia w sposób najmniej dla Pacjenta uciążliwy.
- Porozumiewania się bez ograniczeń z rodziną i innymi osobami, w przypadku gdy przebywa w Oddziale Psychiatrii.
- Wystąpienia o okresowe przebywanie poza Szpitalem bez wypisywania go ze Szpitala.
- Uprzedzenia go o zamiarze zastosowania wobec niego przymusu bezpośredniego; dopuszczenie zastosowania tego środka wobec Pacjenta musi wynikać z ustawy.
- Uprzedzenia o zamiarze przeprowadzenia badania psychiatrycznego bez jego zgody oraz podania przyczyn takiej decyzji; badanie takie może być przeprowadzone, jeżeli zachowanie Pacjenta wskazuje na to, że z powodu zaburzeń psychicznych może zagrażać bezpośrednio własnemu życiu lub zdrowiu innych osób, bądź nie jest zdolny do zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych.
- Wyrażenia zgody lub odmowy na przyjęcie do Oddziału Psychiatrii, z wyłączeniem sytuacji, gdy przepisy ustawy o ochronie zdrowia psychicznego dopuszczają przyjęcie do szpitala/oddziału psychiatrycznego bez zgody Pacjenta.
- Poinformowania i wyjaśnienia mu przez lekarza przyczyny przyjęcia do Oddziału Psychiatrii w sytuacji, gdy nie wyraził na to zgody oraz uzyskania informacji o przysługujących mu w tej sytuacji prawach.
- Cofnięcia uprzednio wyrażonej zgody na przyjęcie do Oddziału Psychiatrii.

- Niezbędnych czynności leczniczych mających na celu usunięcie przyczyny przyjęcia go do Oddziału bez jego zgody i zapoznania go z planowanym postępowaniem leczniczym.
- Wypisania z Oddziału Psychiatrii, jeżeli przebywa w nim bez wyrażenia przez siebie zgody, jeżeli ustały przyczyny jego przyjęcia i pobytu w Oddziale Psychiatrycznym Szpitala bez takiej zgody.
- Pozostania w Szpitalu w sytuacji, jeżeli przebywa w nim bez wyrażenia przez siebie zgody, za swoją później wyrażoną zgodą, jeżeli w ocenie lekarza jego dalszy pobyt w Szpitalu jest celowy.
- Złożenia, w dowolnej formie, wniosku o wypisanie go z Oddziału Psychiatrii.
- Wystąpienia do sądu opiekuńczego o nakazanie wypisania z Oddziału Psychiatrii, po uzyskaniu odmowy wypisania ze szpitala na wniosek.
- Informacji o terminie i sposobie złożenia wniosku do sądu opiekuńczego.
- Złożenia wniosku o ustanowienie kuratora, jeżeli przebywając w Oddziale Psychiatrii potrzebuje pomocy do prowadzenia wszystkich swoich spraw albo spraw określonego rodzaju.

Podstawowe unormowania prawne

1. Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483, z późn. zm.);
2. Ustawa z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta (t.j. Dz. U. 2019 poz.1127 z późn. zm.)
3. Ustawa z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentystry (t.j. Dz. U. z 2019, poz. 537, z późn. zm.)
4. Ustawa z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej (t.j. Dz. U. z 2019, poz. 576, z późn. zm.)
5. Ustawa z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego (t. j. Dz. U. z 2018 r., poz.1878 z późn. zm.))
6. Ustawa z dnia 1 lipca 2005 r. o pobieraniu, przechowywaniu i przeszczepianiu komórek, tkanek i narządów (t. j. Dz. U. z 2017r., poz. 1000 z późn. zm.)
7. Ustawa z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (t. j. Dz. U. z 2019 r. poz. 1373 z późn. zm.)
8. Ustawa z dnia 15 kwietnia 2011r. o działalności leczniczej (tj. Dz. U. z 2018r. poz. 2190 z późn. zm.)
9. Ustawa z dnia 5 grudnia 2008r.o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (t. j. Dz. U. z 2019 r., poz. 1239 z późn. zm.)
10. Ustawa z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych (t. j. Dz. U. z 2018 r., poz. 1000 z późn. zm.)
11. Rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 9 listopada 2015 r. w sprawie rodzajów, zakresu i wzorów dokumentacji medycznej oraz sposobu jej przetwarzania (Dz. U. z 2015 r., poz. 2069)
12. Rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 21 grudnia 2018 r. w sprawie stosowania przymusu bezpośredniego wobec osoby z zaburzeniami psychicznymi (Dz. U. z 2018 r., poz. 2459)
13. Rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 24 kwietnia 2012 r. w sprawie wykazu świadczeń zdrowotnych stwarzających podwyższone ryzyko dla pacjenta, których udzielenie wymaga zgody (Dz. U. z 2012 poz. 494)

Opracował
Pełnomocnik ds. Zintegrowanego Systemu Zarządzania
mgr Elżbieta Ludwińska
Parczew, dnia 18.07.2019 r.

Zatwierdził